

Elintarvelautakunnille.

Kalakaupasta.

Koska suolasilakan kaupassa viimeisten sotavuosien aikana on paljon harjoitettu keinottelua, tulee suolasilakan kauppa t. k. 15 p:stä lähtien olemaan tarkan valvonnan alainen. Tämä tehtävä on uuden kalakauppa-asetuksen mukaan, joka julkaistiin tänään, annettu Helsingissä toimivalle Elintarvekeskuskomitean Kalajaostolle ja elintarvelautakunnille kaupungeissa ja kunnissa.

Asetuksen mukaan tulee elintarvelautakunnan jokaisessa merenrantakaupungissa, joka on rautatieyhteydessä, asettaa paikallinen Elintarvetoimikunta suolasilakan kaupan ja kuljetuksen valvontaa varten. Muissa merenrantakunnissa, joista suolasilakkaa rautateitse lähetetään, toimittaa Elintarvelautakunta kalatoimikunnan tehtävät, ellei Elintarvekeskuskomitean Kalajaosto ole määrännyt paikkakunnalle kalatoimikuntaa perustettavaksi. Elintarvelautakunnat voivat itsekin Kalajaostolle ilmoittaa, haluavatko ne asettaa kalatoimikunnan.

Kalatoimikunnan tai sen tehtäviä merenrannalla olevalla paikkakunnalla hoitavan elintarvelautakunnan tulee:

1. Viikottain satamaviranomaisilta (jos niitä paikkakunnalla on) ottaa selko vesitse paikkakunnalle saapuneista suolasilakkamääristä.

2. Vastaanottaa tukkukauppioiden viikottain lähettämät ilmoitukset heidän ostamastaan ja myymästään suolasilakasta. Ilmoitukset tehdään erityisillä kaavakkeilla (kaavake 2).

3. Antaa jokaiselle, joka paikkakunnalta haluaa suolasilakkaa rautateitse lähettää, kutakin lähetystä varten tarpeellinen passitus, jonka sanamuoto on seuraava: Hra ..... on oikeutettu ..... n rautatieasemalta lähettämään suolasilakkaa ..... tn eli noin ..... kg osotteella: (vastaanottaja, asema, kunta). Koko lähetysten hinnaksi (ilman kuljetusmaksuja) on ilmoitettu Smk. .... (Paikka ja aika). (Leima).

4. Elintarvekeskuskomitean Kalajaostolle viikottain ilmoittaa a) paikkakunnalla edellisen viikon kuluessa tukkukaupassa ostetun ja myydyn suolasilakan määrä (saadaan tietää tukkukauppiaitten viikkoilmoituksista), b) paikkakunnalle viikon kuluessa vesitse saapuneen suolasilakan määrä (saadaan tietää satamaviranomaisilta), c) paikkakunnalta rautateitse lähetetyn suolasilakan määrä (saadaan tietää lähettäjiiltä heidän hakiessaan passitusta kutakin lähetystä varten). Kaikki nämät tiedonannot merkitään erityiselle kaavakkeelle (kaavake 2). Erikoisesti on huomattava, että joka kerta, kun lähetykselle annetaan passitus, siinä mainitut tiedot merkitään tähän kaavakkeeseen.

Molempia edellämainittuja kaavakkeita, samoin kuin passituksia, saadaan Kalajaostolta ja kehoitetaan elintarvelautakuntia, jotka sellaisia tarvitsevat, viipymättä niitä tilaamaan.

Koska edellämainitut tehtävät aiheuttavat elintarvelautakunnille lisämenoja, tulee valtio niiden korvaamiseksi maksamaan korkeintaan 1/2 penniä jokaiselta kilolta suolasilakkaa, joka passituksella on paikkakunnalta lähetetty.

Kalatavaran vastaanottaja ei saa tavaraansa rautatieasemalta ulos, ennenkuin hän oman paikkakuntansa elintarvelautakunnalle on jättänyt tavaraa seuranneen passituksen. Passitusta vastaan tulee Elintarvelautakunnan antaa kuitti, jolla vastaanottaja saa tavaraansa rautatieasemalta. Kalajaoston painattamissa passituksissa on tämä kuitti valmiina passituksen alaosassa, josta se on irtileikattava.

Kaikki ylläkerrottu koskee sellaisen suolasilakan lähettämistä ja vastaanottamista, joka tulee rannikolta. Jos rautateitse jo aikaisemmin saapunutta kalaa tahdotaan rautateitse uudestaan lähettää, on lähettäjän paikkakuntansa elintarvelautakunnalta saatava todistus siitä, että silakka jo aikaisemmin on rautateitse saapunut. Olisi edullista, että tässä todistuksessa mainittaisiin ne seikat, jotka merenrannikolta lähetettyä kalaa seuranneessa passituksessa mainitaan. Tämäkin todistus seuraa lähetystä ja lähetysten vastaanottaja on velvollinen jättämään sen paikkakuntansa elintarvelautakunnalle, joka sitä vastaan jättää kuitenkin tavaran ulossaamista varten. Niissä sisämaan kaupungeissa ja muilla paikkakunnilla, mistä suolasilakkaa runsaammin lähetetään, saavat elintarvelautakunnat Kalajaostolta pyydettyä valmiiksi painetut todistukset.

Suolasilakan lähettämistä koskevien määräysten yhtenä päätarkoituksena on tehdä Kalajaostolle ja elintarvelautakunnille mahdolliseksi valvoa, ettei varastoja keinottelutarkoituksessa pääse syntymään. Suolasilakkakaupan ollessa julkinen tulee näitten järjestöjen tietoon, kenelle, miten paljon, vieläpä mihin hintaankin suolasilakkaa kullekin paikkakunnalle on tullut, joten elintarvelautakunnat voivat paikkakuntansa asukkaiden tietoon saattaa saapuneen suolasilakkalähetysten. Elintarvelautakuntien onkin siitä syystä valvottava, ettei kalakauppaa koskevan asetuksen määräyksiä rikota, tarpeen vaatiessa toimitettava tarkastuksia varastoissa sekä kaikista epäsäännöllisyyksistä ilmoitettava Kalajaostolle.

Kalajaoston osoite on: Helsinki, Fabianink. 16. Sähköosote: Kalajaosto, Helsinki. Puhelin 2242. Avoimna klo 11—4.

Helsingissä, elok. 13 p:nä 1917.

Elintarvekeskuskomitean Kalajaoston puolesta:

Nils Hagman.

E. Hellevaara.

Till lifsmedelsnämnderna.

Fiskhandeln.

Då i handeln med salt strömming under de senaste krigsåren en del spekulation förekommit skall denna handel från och med den 15 dennes blifva ställd under bestämd kontroll, hvars utöfvande enligt den i dag publicerade fiskhandelsförordningen åligger Lifsmedelscentralkommitténs fiskeriafdelning i Helsingfors samt lifsmedelsnämnderna i landets städer och kommuner.

Enligt denna förordning äger lifsmedelsnämnden i en hvar af landets kuststäder tillsätta ett fiskeriutskott till öfvervakande af handeln med salt strömming och dennas transport. I öfriga kommuner utmed hafskusten, därifrån salt strömming per järnväg utföres, äga lifsmedelsnämnderna handhafva fiskeriutskottens åliggande, därest inte Lifsmedelscentralkommitténs fiskeriafdelning bestämdt, att af lifsmedelsnämnden å någon ort fiskeriutskott skall tillsättas. Lifsmedelsnämnderna kunna jämväl själfva hos fiskeriafdelningen anhålla om tillsättande af ett fiskeriutskott, om så befinnes nödigt.

Fiskeriutskottet, eller lifsmedelsnämnd som handhafver dess åligganden, äger:

1) hvarje vecka hos hamnmyndigheterna (om sådana finnas) göra sig underkunnig om mängden sjöledes till orten hämtad salt strömming;

2) emottaga handlandenas veckorapporter öfver uppköp, försäljning och lagerbestånd, hvilka rapporter afgifvas enligt särskilda formulär (form. 2);

3) åt enhvar, som från orter önskar per järnväg utföra salt strömming, utfärda förpassning, hvars ordalydelse är följande: Hr ..... är berättigad att från ..... station avsända ..... tr eller omkring ..... kg salt strömming till: (emottagare, station, kommun). Priset för hela försändelsen (frakten frånräknad) har uppgifvits vara Fmk ..... (Ort och datum). (Stämpel).

4) till Lifsmedelskommitténs fiskeriafdelning i Helsingfors anmäla a) mängden under föregående vecka å orten i partihandeln uppköpt och försäld salt strömming (enligt partihandlarnas veckorapporter); b) mängden under veckan sjöledes till orten hämtad salt strömming (enligt hamnmyndigheternas uppgifter); c) mängden under veckan per järnväg utförd salt strömming (dessa uppgifter erhållas vid anteckning af de mängder salt strömming, för hvilka förpassningar utfärdas). Alla dessa uppgifter antecknas å särskildt formulär (form. 2). Märk! Hvarje gång förpassning utfärdas, skola sistnämnda uppgifter å detta formulär antecknas.

Formulären 1 och 2 samt förpassningsblanketter stå att få hos fiskeriafdelningen, och uppmanas de lifsmedelsnämnder, som behöfva sådana, att omedelbart rekvirera formulären från fiskeriafdelningen.

De kostnader som ofvananförda åliggande förorsaka lifsmedelsnämnderna täckas af staten med högst $\frac{1}{2}$ p. för hvarje kg salt strömming, som från orten med förpassning afsändes.

Emottagare af en försändning salt strömming utfår inte försändelsen från järnvägsstation, innan han till lifsmedelsnämnden å den ort, där han är bosatt, aflemnad den försändelsen åtföljande förpassningen. Öfver aflemnad förpassning äger lifsmedelsnämnden utfärda kvitto, hvilket berättigar emottagaren att utfå varan från stationen. Formulär till kvitto är bifogadt en hvar förpassning, därifrån det fränskiljes.

Allt det ofvasagda rör endast sådan salt strömming som kommer från kusten utan att tidigare hafva frambefordrats med järnväg. Skall salt strömming, som per järnväg anländt till någon ort, därifrån återutföras, bör afsändaren hos lifsmedelsnämnden anhålla om bevis öfver, att försändelsen tillförts orten per järnväg. Önskvärdt är, att i detta bevis liknande uppgifter rörande försändelsens pris m. m., som i förpassningarna angifvas, inryckes. Jämväl detta bevis medföljer försändelsen, och är emottagaren skyldig att mot kvitto aflämna beviset till lifsmedelsnämnden å den ort, där han är bosatt; utan sådant kvitto får han inte ut försändelsen från stationen. Lifsmedelsnämnderna i de städer och å andra orter i det inre af landet, från hvilka en större återutförelse af saltströmming äger rum, kunna erhålla färdiga blanketter till dessa bevis efter anmälan hos fiskeriafdelningen.

Ett af hufvudändamålen med de nya bestämmelserna rörande transporten af salt strömming är, att såväl för fiskeriafdelningen som de olika lifsmedelsnämnderna möjliggöra ett öfvervakande af fiskhandeln, särskildt att inga stora lager i spekulationssyfte samlas å någon ort. Då handeln med salt strömming enligt den nya förordningen skall vara offentlig, erhålla dessa organisationer kännedom om till hvem och huru mycket salt strömming som anländer till någon ort; ja till och med om varans inköpspris äro de underkunniga. Om lifsmedelsnämnderna det för godt finna, kunna de sedan på lämpligt sätt för ortsbefolkningen tillkännagifva ankomsten af en försändning salt strömming till orten. Lifsmedelsnämnden äger därför öfvervaka, att bestämmelserna i förordningen rörande fiskhandeln inte öfverträdas, i fall af behof verkställa inventering af lager samt om alla förefallna oegentligheter underrätta fiskeriafdelningen.

Lifsmedelscentralkommitténs fiskeriafdelnings adress är: Helsingfors, Fabiansgatan 16. Telegrafadress: »Kalajaosto» Helsingfors. Telefon 22 42. Öppen kl. 11—4.

Helsingfors den 13 aug. 1917.

För Lifsmedelscentralkommitténs fiskeriafdelning.

Nils Hagman.

E. Hellevaara.